

Sygn. akt VIII Gz 29/18

POSTANOWIENIE

Dnia 8 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VIII Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Kala

Sędziowie: SO Marek Tauer

SO Artur Fornal (sprawozdawca)

po rozpoznaniu w dniu 8 marca 2018 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z powództwa **(...) w R.**

przeciwko **(...) w W.**

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 4 sierpnia 2017 r. (sygn. akt VIII GC 1692/17)

p o s t a n a w i a:

1. oddalić zażalenie;
2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanego kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Artur Fornal Elżbieta Kala Marek Tauer

Sygn. akt VIII Gz 29/18

UZASADNIENIE

Powód – (...) w R. domagał się zasądzenia od pozwanego – (...) w W. kwoty 12.366,22 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. W sprawie wydano nakaz zapłaty zgodnie z żądaniem pozwu. W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana, powołując się na zapisy umowy o współpracy handlowej z dnia 1 sierpnia 2014 r., podniosła zarzut zapisu na sąd polubowny, wnosząc o odrzucenie pozwu przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy.

Postanowieniem z dnia 4 sierpnia 2017 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy odrzucił pozew, uznając iż podniesiony przez pozwanego zarzut zapisu na sąd polubowny zasługuje na uwzględnienie z uwagi na treść zapisu punktu 3.13 umowy o współpracy handlowej stron nr (...). Sąd pierwszej instancji zważył, że w postanowieniu pkt 3.13 lit. b powołanej umowy wskazano, że w przypadku nieosiągnięcia przez strony porozumienia w drodze negocjacji, w terminie 30 dni od ich podjęcia, każda ze stron może wnieść pozew do Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W., który będzie wyłącznie właściwy dla rozpoznania sporu. Sąd Rejonowy zauważył, że także w § 7 pkt 7 umowy o świadczenie usług Nr (...) strony zamieściły zapis o treści odpowiadającej pkt 3.13 umowy o współpracy handlowej z dnia 1 sierpnia 2014 r.

W zażaleniu wniesionym na powyższe postanowienie powód zarzucił naruszenie przepisu art. 1161 § 1 k.p.c. poprzez odrzucenie pozwu wskutek wadliwego przyjęcia, że spór będący przedmiotem postępowania poddany został rozstrzygnięciu sądu polubownego. Skarżący domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia w całości oraz zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu zażalenia powód zarzucił, że Sąd pierwszej instancji błędnie uznał, że powstały spór pozostaje w związku z zawartą umową handlową.

Pozwany w odpowiedzi na zażalenie domagał się jego oddalenia w całości oraz zasądzenia od powoda na swoją rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie powoda na zasługiwało na uwzględnienie.

Podniesiony w zażaleniu zarzut sprowadza się w istocie do stwierdzenia, że Sąd pierwszej instancji wadliwie uznał, że przedmiotowy spór pozostaje w związku z zawartą umową handlową. Tak postawiony zarzut jest jednakże bezzasadny i nie może stanowić dostatecznej podstawy do weryfikacji zaskarżonego postanowienia w kierunku oczekiwanym przez skarżącego.

Sąd Okręgowy w całości podziela poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne i oparty na tych ustaleniach wywód prawny. Stwierdzić należy, że aby wyłączyć w drodze umowy spór spod kompetencji sądu powszechnego i poddać go pod rozstrzygnięcie sądu polubownego ustawa wymaga sporządzenia zapisu na sąd polubowny – co do zasady w formie pisemnej – zawierającego dokładne oznaczenie przedmiotu sporu lub stosunku prawnego, z którego spór już wynikł lub może wyniknąć (art. 1161 § 1 w zw. z art. 1162 § 1 k.p.c.).

W świetle powyższego uczyniony przez obie strony procesu w punkcie 3.13 umowy o współpracy handlowej stron nr (...) z dnia 1 sierpnia 2014 r., zapis na sąd polubowny, uznać należało za odpowiadający powyższym wymaganiom. Strony, zawierając umowę wskazały, że poddają pod rozstrzygnięcie sądu polubownego wszelkie spory wynikające bezpośrednio lub pośrednio z tej umowy lub pozostające z nią w jakimkolwiek związku bądź w inny sposób związane ze współpracą stron na podstawie przedmiotowej umowy lub z tej współpracy wynikające. Strony poddały zatem – zgodnie z postanowieniem pkt 3.13 ppkt 2 ww. umowy – pod rozstrzygnięcie Sądu Arbitrażowego przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W. także wszelkie spory mogące powstać w przyszłości wynikające pośrednio lub bezpośrednio z umów o współpracę handlową (zob. k. 42 – 43 akt).

W ocenie Sądu drugiej instancji strony sprecyzowały stosunek prawny, z którego może wyniknąć spór, a nie ulega wątpliwości, że roszczenie dochodzone przedmiotowym pozwem wynika z przedmiotowej umowy o współpracy handlowej, gdyż dotyczy zapłaty za należność wynikającą z faktury VAT nr (...) z dnia 28 sierpnia 2014 r., którą powód obciążył pozwanego w związku z dostawą towarów, która odbywała się – w myśl postanowienia punktu 1.1 ww. umowy – w ramach prowadzonej przez strony współpracy handlowej (zob. k. 20 – 21 i 42 akt). Należy przy tym podkreślić, że w niniejszej sprawie nie została w żaden sposób zakwestionowane umocowanie osób, które podpisały w imieniu stron powyższą umowę.

Na marginesie już tylko wspomnieć warto, że poddanie sądowi polubownemu sporów z oznaczonego stosunku umownego oznacza, że kompetencją tego sądu są objęte wszelkie roszczenia o wykonanie umowy, roszczenia powstające w razie niewykonania lub nienależytego wykonania umowy, roszczenia o zwrot spełnionego świadczenia w razie nieważności umowy lub odstąpienia od umowy, a także roszczenia deliktowe, jeżeli wynikają ze zdarzenia będącego równocześnie niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem umowy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 lutego 2009 r., I CSK 311/08, LEX nr 492144).

W konsekwencji, nie znajdując podstaw do kwestionowania zaskarżonego postanowienia, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w punkcie 1 postanowienia. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c., a także w zw. z art. 391 § 1 zd. 1 k.p.c.

w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. i w zw. z § 2 pkt 5 w zw. z § 10 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 265).

Artur Fornal Elżbieta Kala Marek Tauer